

== Velja po pošti: ==
Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta 13.—
za četrt 6-50
za en mesec 2-20
za Nemčijo celoletno . 29.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

== V upravnistvu: ==
Za celo leto naprej . K 22-40
za pol leta 11-20
za četrt 5-80
za en mesec 1-90
S pošiljanjem na dom stane na
mesec 2 K. Posamezne št. 10 v.

SLOVENE C

== inserati: ==
Enostolpna petitvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 »
za trikrat 10 »
za več ko trikrat . . . 9 »

V reklamnih noticah stane
enostolpna garmondvrsta
30 vinarjev. Pri večkratnem
objavljenju primeren popust.

== Izhaja: ==
vsak dan, izvenredno pogostejše
v praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6.
Sprejema naročila, inserate in reklamacije. —
Upraviškega telefona št. 183. —

Današnja številka obsega 4 strani.

Dr. Šusteršič o političnem položaju.

Poslanec dr. Šusteršič je izjavil z ozirom na političen položaj:

»Grožnje, da se razpusti državni zbor, s katerimi se vedno bolj operira, niso resne. Tiste grožnje o razpustu imajo namen, da ukrote posamezne stranke, osobito stranke večine. A o tem niti misliti ni, da Bienertha razpusti zbornico, kakor tudi ni misliti, da se po poletnem odmoru prične zopet boj v proračunskem odseku. Tako počenjanje bi bilo otročje, ker je jasno, da bi bil tak boj brezuspešen. Slovenska obstrukcija se ne zlomi ne s trajnimi sejami in tudi ne s silo. Ponavljam, kar sem že ponovno naglašal: »Naš boj ni naperjen proti kulturnim koristim Italijanov, marveč za narodno enakopravnost. Napačno domneva, kdor misli, da se nahaja politično težišče v fakultetnem vprašanju. Vlada je razvila svojo zastavo v proračunskem odseku potem, ko je skrila svoja jadra v finančnem odseku. Prejokoslej je težišče položaja v vprašanju, kako pokriti finančne potrebščine. Večina barona Bienertha je pokazala, da je popolnoma nesposobna rešiti navedena vprašanja, dasi zdaj ni nobenega notranjepolitičnega vprašanja, ki bi bilo bolj važno, kakor je vprašanje o pokritju finančnih potrebščin. Nadaljnje komplikacije prihajajo z Ogrskega. Oglašja se grof Khuen in zahteva izplačevanje v gotovini. Kako stališče namerava zavzeti baron Bienerth nasproti Khuenuvi zahtevi? Bo li dobil dovolj močno zaslombo pri merodajnih mestih, da bo čuval znano avstrijsko stališče? Pred nami je velezanimiva perioda notranje političnega razvoja. Ko se v pozní jeseni zopet snide, marsikakem oziru teme, njen. Poslanci Vseslovenske Ljudske Stranke mirno pričakujemo, kako se razvije položaj. Mirno lahko čakamo, ker nam naše ljudstvo neomejno zaupa. Zadnja nadomestna volitev na Štajerskem nam jasno kaže, da slovensko ljudstvo odobrava našo jasno in odločno politiko.«

K porazu vlade in njenih strank.

Slovenska obstrukcija v proračunskem odseku je zmagala na celi črti! Hoteli so jo zlomiti — vlada in nemške stranke, katerim so se pridružili tudi še ponosni socialni demokrati kot pomožni hlapci barona Bienertha in grofa Stürgkha. Velikanska, organizirana premoč zoper malo četico štirih slovenskih junakov v proračunskem odseku. Toda slovenska četovica je bila jačja, nego vse nemške stranke s socialno-demokracističnimi hlapci vred. Poraženi, osramočeni, potrti in potepeni so vsi Nemci, liberalni in »krščansko-socialni« — ž njimi vred pa socialni demokrati, ti največji hinavci. Izplača se, da nekoliko obstanejo pri poslednjih. — Kake junaške opozicijske delaje ti socialni demokrati — na ljudskih shodih in pa v svojih tiskanih popirjih! V resnici pa je ni bolj ponižne družbe v državnem zboru napram vladnim ekscelencam, nego so gospodje socialni demokrati! Opozicijski so le takrat, kadar mislijo, da vladi nič ne škoduje. Kadar pa je količjak nevarnosti za vlado, ji pridejo hitro pomagat. — Tako so tudi v proračunskem odseku svojo hlapčevsko službo vdinjali vladi barona Bienertha in hoteli so postati deležni »slavne« zmage, ki so jo — hoteli izvajevati v službi ogromne večine odseka — skupaj okroglo 40 mož! — zoper štiri slovenske moze, boreče se za trohico pravice svojemu narodu. — Toda prišlo je baš narobe. Namesto zmage so doživeli v svoji mešani družbi sramoten poraz. — Namesto, da bi bili deležni zmagozslavlja — so deležni batin, ki so jih dobili vsi skupaj: Bienerth, Nemci in socialni demokrati. In kako nečuvstvo so po svojih listih zlasti socialni demokrati psovali slovenske poslance, ki niso delali družega, nego svojo dolžnost. Saj so poslani na Dunaj, da se bojujejo za pravice svojega naroda.

S ponosom smemo in moramo imenovati tiste slovenske moze, ki so v teh vročih dnevih stali v ognju v proračunskem odseku napram ogromni premoči. Imena Korošec, Gostinčar, Demšar in dr. Hočevar zaslužijo, da se zapíšejo z zlatimi črkami v zgodovinsko knjigo slovenskega naroda. Oni so no-

sili sami skoraj celo breme boja v proračunskem odseku. — Odločno, moralno in dejansko oporo so našli v prvi vrsti pri zastopnikih češke agrarne stranke, poslancu Stančku in pri radikalcu V. Choccu. Izdatno podporo pa tudi — kar z zadovoljstvom konstatujemo — pri mladočeškem poslancu prof. Hraskeyju, nekdanjemu višjemu deželnemu inženirju v Ljubljani. — Hvala iskrena njim vsem — v prvi vrsti pa bratski češki agrarni stranki, ki je dva svojih mandatov v proračunskem odseku odstopila »Slovenskemu klubu« in tako podvojila odločni slovenski zastop v tem odseku. Le vsled tega je bilo mogoče zmagati v proračunskem odseku.

Vlada in njene stranke si konečno niso vedele pomagati. Slovenska obstrukcija jih je zlomila — in vlada je bila prisiljena odgoditi državni zbor. Zbežala je s svojimi strankami z bojnega polja, na katerem so kot zmagovalci ostali Slovenci.

Vlada napoveduje, da se v jeseni zopet vidimo v proračunskem odseku pri laški fakulteti. — Vlada napoveduje novo bitko. — Prav! — bo še enkrat tepena.

Liberalci proti slovenski zastavi.

O tem se nam še piše iz Šiške: Ko je v soboto proti večeru cerkovnik v Šiški po naročilu merodajnih krogov hotel razobesiti iz cerkvenega stolpa slovensko trobojnico v proslavo naših slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, se pridrvila k njemu navdušena šišenska »narodnjaka« izvošček Karl Ziegler, ki vozi pogrebe in krste v Šiški, ter sin znanega mesarja Bevca in ne preveč uljudno ukazeta, da se ne sme te zastave razobesiti, češ, da so jo kupili fantje sami! Ker se je bilo bati najhujšega, je cerkovnik odposlancema »fantov« vrnil njih zastavo. Nato je preskrbel nek naš somišljenik takoj drugo in veliko lepšo zastavo. Toda čujte! Sedaj pa prideta druga dva Slovenci, posebno vneta cirilmetodarja, Dolfi Hostnik in Janez Perko ter energično zahtevata: »Fana mora dol, če ne, jo mi dol vržemo!« Toda to je bil že višek nesramnosti, ki je razvnel živce dosedaj popolnoma mirnih šišenskih prebivalcev. Ker ni bilo drugače mogoče se sitnežev otresti in se je bilo bati,

da zastavo res vržejo iz zvonika, ko so to pod pričami obljubili, je interveniralo orožništvo, ki je vzelo vso zadevo na zapisnik in bodo dobili narodni »junaki«, ki so večeraj nastopili v Šiški proti slovenski zastavi, primeren pouk na primernem mestu. Umevno je, da je ta liberalni napad le pridobil poštenim ciljem »Slovenske Straže« mnogo novih prijateljev. Podružnica »Slovenske Straže« v Šiški je že na ustanovni dan pokazala tako krepko življenje, da je tudi njen nadaljnji razvitek zagotovljen. Krepki govori na prijeteljskem sestanku so dajali duška temu prepričanju in ko je po pozdravu državnega poslanca gosp. dr. Korošca ogroženi slovenski postojanki pred vratmi Ljubljane gospa Pavškova imenom članic »Slovenske Straže« podala odličnemu zastopniku naših obmejnih bratov kito cvetja, je zakipela iz prs vseh udeležencev navdušena narodna himna, ki je daleč po Šiški oznanjevala, da smo proti vsem sramotilecem slovenstva pripravljeni braniti svojo zemljo in svetinje svojih dedov!

HOFRICHTER HOTEL POBEGNITI.

V dvajsetletno ječo obsojeni Hofrichter še ne miruje. Dunajski časnikarji, ki vse zaslede in izvohajo, poročajo, da je poizkušal Hofrichter pobegniti iz zaporov v Möllersdorfu. Načrt sicer še ni bil zrel, a Hofrichter je izdelal vse podrobnosti. Prestiglo so več pisem, ki jih je poizkušal jetnik vtihtapiti iz zapora. Hofrichterja zato zopet strožje stražijo. Svoji ženi je poslal Hofrichter pismo, v katerem razvija fantastičen načrt, da naj dela na to, da se obnovi razprava proti njemu. Piše ji, kaj naj vse stori, da se odvali sum na druge osebe. Hofrichter dela na to, da postane zopet prost, a v pismu svoji ženi ne piše, da namerava pobegniti. Hofrichterja je obiskal neki častnik, kateremu je Hofrichter tudi stisnil pismo v roko. Častnik seveda pisma niti odprl ni, marveč ga je izročil poveljniku kaznilnice.

VELIKANSKE NOVE TRDNJAVE V NEMČIJI.

Nemčija bo utrdila vse otoke Severnega morja od nizozemske meje do Jutlanda iz strahu — pred Angleži.

LISTEK.

Dekle z biseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. — Prevel J. M. (Dalle.)

Nehušta vzdigne svojo glavo. »Hvala Bogu! Odšli so,« je rekla. »Toda, Nu, ali se ne bodo vrnili? Oh, zelo se bojim, da pridejo zopet nazaj!«

»Mislim, da ne. Vseeno pa je še nevarnost, da pride stari Amram sam v zalogo, kajti dobro vé, da bo v teh prazničnih dnevih lahko prodal pekomo mnogo žita!«

Skoro še ni izpregovorila teh besedi, kar zarožljajo ključi v vratih in nekdo butne s tako silo vanje, da je les, ki jih je držal zadaj, padel na tla. Tedaj so zaškripali in Amram je vstopil. Zaklenil duri za seboj in pustil ključ v ključavnicí.

Amram je bil Feničan srednjih let, nagubanega obraza in dober trgovec, kakor večina Feničanov v onih časih. Ta žitnica je bila samo en del njegove velike trgovine. Obleden je bil v preprosto obleko in brez orožja, kakor je bilo videti.

Ko je zaklenil vrata, je stopil k majhni mizici, pod katero je stala skrinja s ploščami, kamor je zapiso-

val vsote za prodano in kupljeno žito. Pri tem se je približal Nehušti, ki je urno skočila med njega in vrata.

»Kdo v imenu Molohovem si ti?« vpraša in stopi korak nazaj in ko pri tem opazi na vrečah sedečo Rahelo, vzkligne: »Ali ste duhovi, ali tatovi, ali ženske, ki iščejo prenočišča ali morda oni dve kristjani, ki jih v sosednji hiši iščejo vojaki?«

»Oni dve kristjani sva,« reče Rahela obupno. »Ubežali sva iz amfiteatra in se zatekli v vašo žitnico.«

»Saj pravim,« je dejal Amram svečano, »na nikogar se človek ne sme zanesti. No, ta vajenec, ki je pustil vrata odprta, jo stakne in sicer takoj,« in hipoma se obrne k vratom.

»Nikamor vun!« reče mu oblastno Nehušta in zgrabi kol, s katerim so bila vrata priprta.

»Prosim te, Libijčanka, nikar se ne ustavlja, saj veš, da tega ne moreš zabraniti.«

»Poskusi,« reče Nehušta, »a ne pozabi, da sem jaz iz Arabije doma, kjer se znamo dobro braniti.«

»To vem,« reče Amram. »Vi iz puščave ste čvrsti in neustrašeni, z vami ni dobro zobati črešenj. — Toda kaj naj storim?« reče Amram, ki se je zbal divje žene s kolom pred seboj.

»Pravi naju varno iz Cezareje, ako hočeš, da prideš živ odtod!«

»Čemu govoriš tako divje? Cela zadeva je nekaka kupčija; pogovorimo se

torej o nji, kakor gre pri sklepanju kupčij. Vidve bi radi iz Cezareje, jaz pa bi rad, da bi utekli iz moje žitnice. Dovolj torej, da grem vun in to stvar uravnam.«

»Toda samo pod tem pogojem, da te midve spremljava,« odgovori Nehušta. »Toda čemu toliko besed? Poslušaj! Ta gospa je edina hči velikega tirskega trgovca Benonija. Brez dvoma ga poznaš.«

»Žal, prav občutno,« odgovori Amram in se priklone, »trikrat me je opeharil pri različnih kupčijah.«

»Dobro; potem ti je tudi znano, da je bogat in da bo bogato poplačal onega, ki reši njegovo hčer iz usodne nevarnosti.«

»Morebiti bi to storil, vendar to ni gotovo!«

»Jaz sem ti porok, da to stori.«

»Tega ni potreba. Upam, da se smem zanašati na velikodušnost svojega tovariša trgovca Benonija. Zagotavljam vaju pa, da bom zelo srečen, ako se sporazumemo. Verujta mi, jaz nimam nikakoršnih predsodkov proti kristjanom, posebno ker so bili oni, s katerimi sem imel opravila, vedno pošteti in so pošteno plačevali svoje dolgove. Niti najmanj ne želim, da bi levi raztrgali tebe in tvojo gospo. Zelo me bo veselilo, ako bom vedel, da bosta še v poznih letih živeli po naukih svoje čudne vere, toda izven moje žitnice. Vprašanje je samo, kaj moram jaz sto-

riti, da vidve to dosežeta. V trenutku ne vidim iz te zagate nobenega izhoda.«

»To je tvoja stvar. Stori, kar veš, da naju najhitreje reši.«

»Danes zvečer odjadra ena mojih ladij v Tir. Ali bi ne bilo pametno, da se peljeta z menoj?«

»Gotovo,« odgovori Nehušta, »seveda pod tem pogojem, da naju ti spremljaš na potu.«

»Jaz nimam namena potovati v Tir.«

»Nikar se ne ustavlja,« reče Nehušta, ki je sedaj, ko je videla svojo gospodarico v smrtni nevarnosti, pozabila na vse in ji je ostala le njena natorna divjost. »S tem kolom ti razbijem glavo, ako le las skriviš moji gospodarici. Čemu bode potem vse tvoje bogastvo in vsi tvoji zakladi? Le mala stvar je, ki te prosim, — da pomagaš dvema nedolžno preganjanima, da pobegneta iz tega vražjega mesta.«

Ni bilo veliko svetlobe v žitnici, a kdor bi bil ta hip pogledal, videl bi bil, kako je Amram prebledel.

»Vse storim po tvoji želji; ko se stemni, popeljem vaju na svojo ladjo, ki odjadra z večernim vetrom dve uri po solnčnem zahodu. Spremljam vaju do Tira in izročim tvojo gospo njenemu očetu; zanašam pa se, da bo on darežljiv in velikodušen pri dogovoru za nagrado. Povem pa, da prostor tukaj ni varen. Ta lestvica pa drži gori na stre-

ko se vlija liberalna prosveta ljudem v glave in želodce, vrše v okolici veselicenega prostora celo noč nemiri in kralvali, je samoobsebi umevno. Številne pritožbe občinstva pričajo, da je Trnovčanom neznošno ponočno pijano liberalno tulenje. Zato vprašamo mestni magistrat, ali ni nobenega policijskega reda za pijance, ki prihajajo od nedeljskih veselice v Hribarjevem gaju in ki razsajajo po ulicah, da nimajo poštene ljudje nikdar miru pred njimi? Ali je policijski red samo za mestni trg? Zahtevamo v imenu poštenih trnovskih župljanov, da mestna policija skrbi ob takih prilikah za mir in red v trnovskem okraju. Ako se to ne bo zgodilo, bodo gotovi trnovski davkoplačevalci prosili vlado za državno policijsko pomoč ob takih prilikah, da bodo vsaj varni pred pijanimi razsajačimi liberalci. Sicer pa občutijo najbolj posledice liberalnih veselice liberalni očetje, katerim postajajo glave sive, ko se morajo udeleževati skoro vsako nedeljo liberalnih proslav z vso družino. Posledice pa posebno občutijo tudi šivilje, ki vsled mnogih veselice pač šivajo liberalnim gospem in gospodičnam svilnate obleke — toda mnogim, premnogim na »puf«. Torej pamet, liberalci in liberalke, če ne se boste sami uničili še bolj, kot ste se doslej.

Ij Tožba Mayer proti gospodu Dečmanu. Gospod Emerih Mayer nam piše z ozirom na naše sobotno poročilo o njegovi tožbi proti gospodu Dečmanu: »Ni res, da sem gospoda Dečmana na vse strani šikaniral, da sem delavce samovoljno vrgel na cesto, da sem v svoji neomejeni onipotentnosti hotel vreči delavce na cesto, da je gospod Dečman le z največjo silo izsilil od mene, da so se delavcem pasje slabe plače izboljšale. Res pa je, da sva gospod Dečman in jaz enako upravičena javna družabnika tovarne za papirne vreče Mayer & Comp., da sem jaz držel se pogodbe odpovedal že leta 1908., da se gospod Dečman svoje pravice do prevzetja ni poslužil, da je tvrdka že od početka 1908. leta v likvidaciji in da sva se oba družabnika že dne 22. novembra 1909 pismeno pogodila, da se obrat v tvornici Mayer & Comp. ustavi najkasneje do 30. junija 1910. Res je nadalje, da sem gospodu Dečmanu pismeno stavil predlog, da naj se tvorniškemu osebju izplača 14 dnevna plača, ne da bi tiste dni delalo, da pa gospod Dečman s tem ni bil zadovoljen in da jaz, ker spada določanje plač v delokrog vodstva tvornice, nikdar nisem določal plač, da pa sem nasprotno, kolikorkrat sem mimogrede iz Gradca prišel v Ljubljano, vsikdar naglašal, da treba vsako delavsko silo plačati po njeni vrednosti. Z ozirom na ostale, v omenjeni notici navedene obdolžitve in sramotitve sem uložil sodno ovadbo, tako da bo torej o njih razsojala sodnija. Z odličnim spoštovanjem Emerih C. Mayer.«

Ij P. Abel, slavni, tudi Ljubljanačnom dobro znani propovednik, je, kakor se nam dodatno poroča, smrtno nevarno obolel.

Ij Nekaj o »Kažipotu po Ljubljani«. »Narodu« ni dovolj samo enkratna reklama, tudi danes obira »Kažipot« »Katoliške Bukvarne« naprej. Ježi se, da nekatere sokolske firme niso naštetje! — Kažipot ni naslovna knjiga, in zato ne našteva vseh firm, ampak samo nekatere! — To je jasno vsakomur, kdor noče polniti prazne jutranje izdaje »Naroda« — s takim zabavljanjem, ki izvira iz strahu, onemogle jeze in pozne ponočne ure. Samo zdravniki in advokati so naštetje polnoštevilno; da pa je »Narodova« trditve, da je »Kažipot« reklama samo za Nemce in klerikalce, neumna, nam svedoči imena tvrdk: Trnkoczy, Supančič, Schwenner, Bonač, Hribar, Narodna tiskarna, Franchetti, Petričič, Mestna branilnica, Čuden, Zalaznik, Magdič, Vidmar, Škerl, Jelačin itd., itd. Ali so to klerikalci?! — Kadar bo pa »Katoliška Bukvarna« izdala adresno knjigo, takrat bodo naštetje vsi! — »Narod« golči vedno pesem o »klerikalnem terorizmu«, saj poznamo to pesem že dolgo — o nasprotnem taboru namreč. — Hinc illae lacrimae.

Ij Redni občni zbor »Glasbene Matice« bo v smislu § 7. društvenih pravil in po sklepu odborov v sredo, dne 13. julija ob osmih zvečer v pevski dvorani, Vegova ulica št. 5, II. nadstropje, po že prijavljenem dnevnem redu. — Odbor »Glasbene Matice«.

Ij Umrli je v Ljubljani Ana Suhadole, kramarica, stara 71 let.

Ij Ljubljanačanko aretirali v Trstu. Radi sovodstva so aretirali v Trstu 49 let staro Ana Simončič, rodom iz Ljubljane in ž njo dve drugi deklici.

Ij Tatvina v vlaku. V poštne vlaku je bila danes ponoči okradena neka

natakarica od Gradca do Ljubljane. Tat ji je iz žepa izmaknil denarnico, v kateri je imela 12 K denarja, naslov svojega gospodarja na Reki in vozni listek od Gradca do Reke.

Ij »Ne grem domu, sem žejna premočno«, so danes ponoči po Sv. Jakoba trgu prepevali ponočnjaki tako dolgo, da je prišel predstavitelj stražnik, ki je nato pevce predstavil pri uradu, kjer so se morali legitimirati.

Ij Kamen zalučil. Pri poglavljenju Gruberjevega prekopa je včeraj delavec Štefan Žekar zalučil kamen in z njim zadell svojega tovariša nad očesom. Poškodovani tovariš je Žekarja po naključju polil z vodo, Žekar pa je mislil, da je to storil nalašč.

Ij Nagačeno morsko ptico je včeraj našla gđc. Linhartova na Mestnem trgu ter jo oddala na policiji, kamor naj pride lastnik ponjo.

Ij Nesreča. Včeraj je padel triinpol let stari sinček železniškega uslužbenca iz Divače Pavel Obersnel z dva m visoke škarpe ter si zlomil levo nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico.

Ij Umrli so v Ljubljani: Egidij Plevnik, kočarjev sin, pet let. — Viljem Cerar, kočar. — Fran Lampič, čevljar, 33 let.

Meteorologično poročilo.
Višina n. morjem 306,2 m, sred. zračni tlak 736,0 mm

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
11	9. zveč.	734,1	17,3	sl. jzahn.	del. obl.	
12	7. zjut.	35,8	15,1	sl. svzh.	pol. obl.	0,0
	2. pop.	38,1	20,1	sr. jzahn.	del. obl.	

Srednja včerašnja temp. 17,9°, norm. 19,7°.

Zaradi prenovitve kavarne je **naprodaj** jako ceno 1 biljard še **1 veliko zrcalo**, **okrogle in štirioglate kamenite mize** iz belega marmorja, kavarniška blagajna, stojala za obleke, 3 lestenci za plin. — Vpraša se v kavarni Evropa v Ljubljani. 1905 6—1

Vino po ceni.
Zakaj kupiti vino v gostilni po 50—80 vinarjev liter, ker se dobi pri **Josipu Maljavac**, pošta in postaja **Roč v Istri**, belo in črno (rudeče) franko vsaka železniška postaja na Kranjskem po 28 vinarjev liter in se ga more naročiti tudi samo 56 litrov. 667 100—1

Železnato vino
lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, papežev dvorni založnik, vsebuje za slabokrvne in nervozne osebe, za blede, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat izdelek. Polovična steklenica K 2.—. Poštni zavoj (3 steklenice) franko zavoj in poština, stane K 6,60. Naročila po povzetju. 3281

Na prodaj
ste dve jako lepi, enonadstropni novi **HIŠI** z lepimi vrtili. Plačilni pogoji najugodnejši.

Kje pove upravništvo »Slovenca«. 1955 (1)

Slovenska trgovska šola v Ljubljani.
Vpisovanje v pripravljalni razred in v I. letnik se bo vršilo dne 15. in 16. julija 1910 od 9. do 12. ure dopoldne v šolski pisarni na Kongresnem trgu št. 2.

Za vsprejem v pripravljalni razred se zahteva 13. leto starosti in najmanj dovršeno ljudsko šolo.

Za vsprejem v I. trgovski letnik se zahteva 14. leto starosti in dovršeni pripravljalni razred, dovršeno meščansko šolo ali 4 razrede srednjih šol; vsprejemajo se pa v I. letnik tudi učenci, ki sicer niso izpolnili teh pogojev predizobrazbe, ki pa dokažejo svojo zmožnost s posebno izkušnjo iz: slovenščine, nemščine, računstva, geometrije, zemljepisja, prirodoslovja in prirodopisja.

Vpisnina znaša K 5.—, prispevek k učilom K 10.—, šolnina v pripravljalnem razredu K 50.—, v trgovskih letnikih pa a K 100.— na leto; šolnine lahko oprosti šolski kuratorij.

Na novo vstopajoči učenci naj se zglaste v spremstvu svojih starišev ali njih namestnikov in naj prinesejo s seboj krstni list in zadnje šolsko izpričevalo.

V Ljubljani, dne 28. junija 1910.

Ravnateljstvo.

Razpis
Št. 12.832 2002 3—1

Za zgradbo **kapnice v vasi Harije, obč. Trnovo pri Ilirski Bistrici** na 11.894,81 K proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave. Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe naj se predlože do

30. julija t. l. ob 12. opoldne
podpisanemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za jedno krono, doposlati je zapečatene z nadpisom: »**Ponudba za prevzetje gradbe kapnice v vasi Harije, obč. Trnovo pri Ilirski Bistrici.**«

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razventega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pilarnovanih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma, če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji se dobe pri deželnem stavbnem uradu za znesek 3-20 K

Deželni odbor kranjski.
Odgovorni urednik: **Ivan Štefe.**

V najem se odda
pod ugodnimi pogoji z vso opravo s 1. februarjem prihodnjega leta 2004

lokal za specerijsko trgovino
z dvema skladiščema, dvema velikima in eno malo kletjo na Poljanski cesti št. 7. Trgovina je prav dobro vpeljana. Več pove uprava »Slovenca«.

Stanovanje
obstoječe iz dveh sob, kuhinje in vse pritlikline se v I nadstropju hiše štev. 30 na 2003 Reslevi cesti z avgust terminom **prav mirni in snažni stranki odda.**

Dr. pl. Foedransperg
2001 Sv. Jakoba trg št. 2.
ne ordinira od 13. do 25. julija

Dekle iz poštene hiše z dobrimi spričevali, 18 let stara, ki ima posebno veselje do trgovine, želi vstopiti v službo najraje v trgovino z mešanim blagom kot **učenka** Gre tudi na deželo. Pismene ponudbe poa „julij 18“ na upravo Slovenca. 2006

Koncerti slov. filharmonije **vsaki dan** v hotelu »Tivoli«.

Začetek ob nedeljah in praznikih ob 1/2 10. uri dop., ob 3. uri pop. in ob 7. uri zvečer. Ob delavnih ob 3. uri pop. in ob 7. uri zv.

Vstop vedno prost.

1691 **Proda se** takoj po nizki ceni 3—1

vila „Zofija“
pot v Rožno dolino 216 pri Ljubljani. 1886

St. 99.

Slovenska trgovska šola v Ljubljani.
Vpisovanje v pripravljalni razred in v I. letnik se bo vršilo dne 15. in 16. julija 1910 od 9. do 12. ure dopoldne v šolski pisarni na Kongresnem trgu št. 2.

Za vsprejem v pripravljalni razred se zahteva 13. leto starosti in najmanj dovršeno ljudsko šolo.

Za vsprejem v I. trgovski letnik se zahteva 14. leto starosti in dovršeni pripravljalni razred, dovršeno meščansko šolo ali 4 razrede srednjih šol; vsprejemajo se pa v I. letnik tudi učenci, ki sicer niso izpolnili teh pogojev predizobrazbe, ki pa dokažejo svojo zmožnost s posebno izkušnjo iz: slovenščine, nemščine, računstva, geometrije, zemljepisja, prirodoslovja in prirodopisja.

Vpisnina znaša K 5.—, prispevek k učilom K 10.—, šolnina v pripravljalnem razredu K 50.—, v trgovskih letnikih pa a K 100.— na leto; šolnine lahko oprosti šolski kuratorij.

Na novo vstopajoči učenci naj se zglaste v spremstvu svojih starišev ali njih namestnikov in naj prinesejo s seboj krstni list in zadnje šolsko izpričevalo.

V Ljubljani, dne 28. junija 1910.

Ravnateljstvo.

Razpis
Št. 12.832 2002 3—1

Za zgradbo **kapnice v vasi Harije, obč. Trnovo pri Ilirski Bistrici** na 11.894,81 K proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave. Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe naj se predlože do

30. julija t. l. ob 12. opoldne
podpisanemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za jedno krono, doposlati je zapečatene z nadpisom: »**Ponudba za prevzetje gradbe kapnice v vasi Harije, obč. Trnovo pri Ilirski Bistrici.**«

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razventega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pilarnovanih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma, če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji se dobe pri deželnem stavbnem uradu za znesek 3-20 K

Deželni odbor kranjski.
Odgovorni urednik: **Ivan Štefe.**

Mesto vsakega posebnega naznanila. 2000 1—1

Janko Svetlin, magistratni uradnik v Ljubljani, naznanja prežalostno vest o smrti svoje srčno ljubljenega, nepozabne in nenadomestne soproge oziroma matere

Ivanke Svetlin roj. Dralka
ki je po kratki mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umiranje, danes ob 11. uri dopoldne v starosti 46 let mirno v Gospodu zaspa. Pogreb bo v sredo 13. t. m. ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice na pokopališče k Sv. Križu. Pokojno se priporoča v molitev in blag spomin. V Ljubljani, dne 11. julija 1910.

Zahvala. 1999

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega soproga in očeta, gospoda

Antona Brecelj
živinozdravnika in posestnika na Gočah

se najsrčneje zahvaljujemo posebno slavni. pevskemu društvu »Nanos«, sorodnikom rajnkega in vsem, ki so spremili dragega rajnkega k večnemu počitku.

Goče, dne 9. julija 1910.

Žalujoča soproga Marjana
ter otroci
Anton, Ivan in Marija.

Zahvala. 2007

Za ljubezni polno sočutje povodom dolge in mučne bolezni in smrti našega nepozabnega sina, ozir. svaka in strica, gospoda

Žana Faleschinija
kakor tudi za krasne darovane vence in šopke in končno vsem, ki so draga pokojnika spremili k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.

Žalujoči ostali.

TRZNE CENE.
Cene veljajo za 50 kg.
Budimpešta 12. julija.

Pšenica za oktober 1910 9,30
Oves za oktober 1910 7,21
Koruza za avgust 1910 5,50
Koruza za maj 1911 5,22

Efektiv:

Izurjena šivilja
želi stopiti v trajno delo. — Naslov pove upravništvo »Slovenca«. 2005 1—1

Izdajatelj: Dr. Ignacij Žitnik.
Tisk: »Katoliške Tiskarne«.